Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 2006/2004**

(2004. gada 27. oktobris)

par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (“Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā”)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs)	L 149	22	11.6.2005.
►**M2**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/65/EK (2007. gada 11. decembris)	L 332	27	18.12.2007.
►**M3**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/136/EK (2009. gada 25. novembris)	L 337	11	18.12.2009.
►**M4**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1177/2010 (2010. gada 24. novembris)	L 334	1	17.12.2010.
►**M5**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 181/2011 (2011. gada 16. februārīs)	L 55	1	28.2.2011.
►**M6**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 954/2011 (2011. gada 14. septembris)	L 259	1	4.10.2011.

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 2006/2004

(2004. gada 27. oktobris)

par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā ("Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā")

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

apspriedusies ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Padome 1996. gada 8. jūlija Rezolūcijā par pārvaldes iestāžu sadarbību, nodrošinot tiesību aktu piemērošanu iekšējā tirgus jomā, ([3]) atzina, ka vajadzīgi pastāvīgi centieni, lai uzlabotu pārvaldes iestāžu sadarbību, un aicināja dalībvalstis un Komisiju kā prioritāru jautājumu izskatīt iespēju stiprināt pārvaldes iestāžu sadarbību, īstenojot tiesību aktus.

(2) Spēkā esošie attiecīgo valstu īstenošanas pasākumi, ko tās veic, piemērojot tiesību aktus par patērētāju interešu aizsardzību, nav piemēroti grūtībām, kas rodas, tos piemērojot iekšējā tirgū, un pašlaik šādos gadījumos nav iespējams efektīvi un lietišķi sadarboties šo tiesību aktu īstenošanās jomā. Šīs grūtības traucē sadarboties valstu īstenošanas iestādēm, kas konstatē, izmeklē, izbeidz un aizliedz Kopienā izdarītus patērētāju interešu aizsardzības aktu pārkāpumus. Tā kā tālab pārrobežu gadījumos ir grūti efektīvi īstenot šos tiesību aktus, pārdevēji un piegādātāji var izvairīties no mēģinājumiem tos īstenot, mainot savu darbības vietu Kopienā. Tādējādi sākas konkurences kropļojumi attiecībā uz pārdevējiem un piegādātājiem, kuri ievēro tiesību aktus un darbojas vai nu savā valstī, vai ārpus tās robežām. Grūtības, ko pārrobežu gadījumos rada šo tiesību aktu īstenošana, turklāt iedragā patērētāju uzticību, traucējot pieņemt pārrobežu piedāvājumus, un tātad arī viņu uzticību iekšējam tirgum.

([1]) OV C 108, 30.4.2004., 86. lpp.
([2]) Eiropas Parlamenta 2004. gada 20. aprīļa Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2004. gada 7. oktobra Lēmums.
([3]) OV C 224, 1.8.1996., 3. lpp.

▼B

(3) Tālab saistībā ar Kopienā izdarītiem pārkāpumiem ir lietderīgi veicināt to valstu iestāžu sadarbību, kas ir atbildīgas par patērētāju interešu aizsardzības aktu piemērošanu, un veicināt iekšējā tirgus sekmīgu darbību, kā arī kvalitāti un konsekvenci, piemērojot patērētāju interešu aizsardzības aktus, un uzraudzību saistībā ar patērētāju ekonomisko interešu aizsardzību.

(4) Kopienas tiesību aktos ir paredzēti tīkli sadarbībai tiesību aktu īstenošanas jomā, lai patērētājus aizsargātu vairāk un nopietnāk, nekā prasa viņu ekonomiskās intereses, jo īpaši attiecībā uz veselību. Būtu jādalās labākajā pieredzē, ko guvuši ar šo regulu izveidotie tīkli un šie pārējie tīkli.

(5) Šajā regulā ietvertajiem noteikumiem par savstarpēju palīdzību vajadzētu attiekties tikai uz gadījumiem, kad Kopienā pārkāpti Kopienas tiesību akti par patērētāju interešu aizsardzību. Valstu līmenī pārkāpumi būtu jāapkaro pietiekami efektīvi, lai nodrošinātu to, ka nav diskriminācijas starp attiecīgajā valstī veiktiem darījumiem un Kopienā veiktiem darījumiem. Šī regula neietekmē Komisijas pienākumus attiecībā uz dalībvalstu izdarītiem Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem, un tā nepiešķir Komisijai pilnvaras izbeigt šajā regulā definētos Kopienā izdarītos pārkāpumus.

(6) Patērētāju aizsardzībai pret Kopienā izdarītiem pārkāpumiem ir vajadzīgs attiecīgo valstu īstenošanas iestāžu tīkls, aptverot visu Kopienu, un šīm iestādēm ir vajadzīgs kopīgs izmeklēšanas un īstenošanas pilnvaru minimums, lai efektīvi piemērotu šo regulu un atturētu pārdevējus vai piegādātājus izdarīt pārkāpumus Kopienā.

(7) Kompetento iestāžu spēja brīvi un uz savstarpējības pamatiem sadarboties, apmainoties ar informāciju, konstatējot un izmeklējot Kopienā izdarītus pārkāpumus un veicot pasākumus, lai tos izbeigtu vai aizliegtu, ir būtiski svarīga iekšējā tirgus sekmīgas darbības nodrošināšanai un patērētāju aizsardzībai.

(8) Kompetentām iestādēm tāpat būtu jāizmanto citas pilnvaras vai pasākumi, ko tām paredz valsts līmenī, tostarp pilnvaras ierosināt krimināl vajāšanu vai nodot lietu krimināl vajāšanas sākšanai, lai pēc savstarpējas palīdzības lūguma vajadzības gadījumā izbeigtu vai aizliegtu Kopienā izdarītus pārkāpumus.

(9) Uz informāciju, ar ko apmainījušās kompetentās iestādes, būtu jāattiecina visstingrākās konfidencialitātes un slepenības garantijas, lai nekas neapdraudētu izmeklēšanu vai nepamatoti nekaitētu pārdevēju vai piegādātāju reputācijai. Šīs regulas kontekstā būtu jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību

▼B

attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ([1]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ([2]).

(10) Pastāvošās īstenošanas grūtības sniedzas aiz Eiropas Savienības robežām, un Kopienas patērētāju intereses jāsargā pret negodīgiem tirgotājiem no trešām valstīm. Tālab ar trešām valstīm ir nepieciešams apspriest nolīgumus par savstarpēju palīdzību patērētāju interešu aizsardzības aktu īstenošanā. Šādi starptautiski nolīgumi jomās, uz ko attiecas šī regula, būtu jāapspriež Kopienas līmenī, lai Kopienas patērētājiem nodrošinātu optimālu aizsardzību un lai sadarbība ar trešām valstīm īstenošanas jomā notiktu saskanīgi.

(11) Ir lietderīgi Kopienas līmenī koordinēt dalībvalstu veiktās īstenošanas darbības attiecībā uz Kopienā izdarītiem pārkāpumiem, lai uzlabotu šīs regulas piemērošanu un palīdzētu celt šo tiesību aktu īstenošanas līmeni un konsekvenci.

(12) Ir lietderīgi Kopienas līmenī koordinēt dalībvalstu pārvaldes iestāžu sadarbību atbilstīgi šīs sadarbības Kopienas dimensijai, lai uzlabotu tiesību aktu piemērošanu patērētāju interešu aizsardzības jomā. Šo nozīmi jau uzskatāmi apliecinājusi Eiropas Ārpustiesas tīkla izveide.

(13) Gadījumos, kad dalībvalstu darbību koordinācija saskaņā ar šo regulu ir saistīta ar Kopienas finanšu atbalstu, lēmumu piešķirt šādu atbalstu pieņem saskaņā ar procedūrām, kas izklāstītas Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 20/2004/EK (2003. gada 8. decembris), ar ko laikposmam no 2004. gada līdz 2007. gadam izveido vispārēju sistēmu tādu Kopienas darbību finansēšanai, kuras tā veic, atbalstot patērētāju politiku ([3]), jo īpaši minētā lēmuma pielikumā paredzēto 5. un 10. darbību, un saskaņā ar turpmākiem lēmumiem.

(14) Patērētāju organizācijām ir būtiska nozīme patērētāju informēšanā un izglītošanā, kā arī patērētāju interešu aizsardzībā, tostarp strīdu izšķiršanā, un jāveicina šo organizāciju sadarbība ar kompetentajām iestādēm, lai stiprinātu šīs regulas piemērošanu.

(15) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgos pasākumus pieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ([4]).

([1]) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003. 1. lpp.).
([2]) OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.
([3]) OV L 5, 9.1.2004., 1. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu Nr. 768/2004/EK (OV L 138, 30.4.2004., 7. lpp.).
([4]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

(16) Šīs regulas piemērošanas efektīvai uzraudzībai un patērētāju aizsardzības efektivitātei ir vajadzīgi regulāri dalībvalstu ziņojumi.

(17) Šī regula respektē pamattiesības un ievēro principus, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ([1]). Tādējādi šī regula būtu jāinterpretē un jāpiemēro, ievērojot minētās tiesības un principus.

(18) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķu sasniegšanu, proti, tādu valstu līmeņa iestāžu sadarbību, kuras ir atbildīgas par patērētāju interešu aizsardzības aktu īstenošanu, dalībvalstis nevar pietiekami nodrošināt, jo tās nespēj sadarbību un koordināciju nodrošināt, darbojoties atsevišķi, kā arī to, ka tādējādi šos mērķus var labāk sasniegt, darbojoties Kopienas līmenī, Kopiena var paredzēt pasākumus atbilstīgi subsidiaritātes principam, kas izklāstīts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar proporcionalitātes principu, kas izklāstīts minētajā pantā, šī regula paredz vienīgi tādus noteikumus, kas ir nepieciešami minētā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

IEVADA NOTEIKUMI

1. pants

Mērķis

Šī regula paredz nosacījumus, atbilstīgi kuriem dalībvalstu kompetentās iestādes, kas norādītas kā atbildīgās par patērētāju interešu aizsardzības aktu īstenošanu, sadarbojas cita ar citu un ar Komisiju, lai nodrošinātu minēto tiesību aktu ievērošanu un iekšējā tirgus sekmīgu darbību, kā arī lai stiprinātu patērētāju ekonomisko interešu aizsardzību.

2. pants

Darbības joma

1. Šīs regulas II un III nodaļā ietvertie noteikumi par savstarpēju palīdzību attiecas uz Kopienā izdarītiem pārkāpumiem.

2. Šī regula neskar Kopienas tiesību normas par starptautiskajām privāttiesībām, jo īpaši tās, kas attiecas uz tiesu kompetenci un piemērojamiem tiesību aktiem.

3. Šī regula neiespaido to, kā dalībvalstīs piemēro pasākumus, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās un civillietās, jo īpaši uz Eiropas Tiesu tīkla darbību.

([1]) OV C 364, 18.12.2000., 1. lpp.

▼B

4. Šī regula neliedz dalībvalstīm ievērot jebkādas papildu saistības attiecībā uz savstarpēju palīdzību patērētāju kopīgo ekonomisko interešu aizsardzības jomā, tostarp krimināllietās, ja šādas saistības izriet no citiem tiesību aktiem, tostarp divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem.

5. Šī regula neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/27/EK (1998. gada 19. maijs) par aizliegumiem saistībā ar patērētāju interešu aizsardzību ([1]).

6. Šī regula neskar Kopienas tiesību aktus, kas attiecas uz iekšējo tirgu, jo īpaši noteikumus par preču un pakalpojumu brīvu apriti.

7. Šī regula neskar Kopienas tiesību aktus, kas attiecas uz televīzijas apraides pakalpojumiem.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

a) "patērētāju interešu aizsardzības akti" ir pielikumā uzskaitītās direktīvas, kā tās transponētas dalībvalstu tiesību aktos, un regulas;

b) "Kopienā izdarīts pārkāpums" ir jebkura darbība vai bezdarbība, kas ir pretrunā patērētāju interešu aizsardzības aktiem, kā tie definēti a) punktā, un kas kaitē vai var kaitēt tādu patērētāju kopējām interesēm, kuri dzīvo dalībvalstī vai dalībvalstīs, kas nav tā pati dalībvalsts, kurā sākusies vai notikusi attiecīgā darbība vai bezdarbība, kurā uzņēmējdarbību veic atbildīgais pārdevējs vai piegādātājs vai kurā atrodas pierādījumi vai aktīvi, kas attiecas uz šādu darbību vai bezdarbību;

c) "kompetentā iestāde" ir jebkura valsts iestāde, kura izveidota valsts, reģiona vai vietējā līmenī un kuras konkrētais pienākums ir īstenot patērētāju interešu aizsardzības aktus;

d) "vienotais sadarbības birojs" ir valsts iestāde, kas katrā dalībvalstī norīkota par atbildīgo šīs regulas piemērošanas sakarā;

e) "kompetentais ierēdnis" ir tādas kompetentās iestādes ierēdnis, kura norīkota par atbildīgo šīs regulas piemērošanas sakarā;

f) "lūguma iesniedzēja iestāde" ir kompetentā iestāde, kas iesniedz savstarpējas palīdzības lūgumu;

g) "lūguma saņēmēja iestāde" ir kompetentā iestāde, kas saņem savstarpējas palīdzības lūgumu;

h) "pārdevējs vai piegādātājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura, ņemot vērā patērētāju interešu aizsardzības aktus, īsteno mērķus, kas saistīti ar attiecīgās personas nodarbošanos, saimniecisko darbību, amatniecības darbību vai profesiju;

i) "tirgus uzraudzības darbības" ir kompetentās iestādes darbības, kuru mērķis ir konstatēt, vai attiecīgajā teritorijā ir notikuši Kopienā izdarīti pārkāpumi;

([1]) OV L 166, 11.6.1998., 51. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2002/65/EK (OV L 271, 9.10.2002., 16. lpp.).

▼B

j) “patērētāja sūdzība” ir ar atbilstīgiem pierādījumiem pamatots apgalvojums, ka pārdevējs vai piegādātājs ir izdarījis vai varētu izdarīt patērētāju interešu aizsardzības aktu pārkāpumu;

k) “patērētāju kopīgās intereses” ir vairāku patērētāju intereses, kam pārkāpums ir kaitējis vai varētu kaitēt.

4. pants

Kompetentās iestādes

1. Katra dalībvalsts norīko kompetentās iestādes un vienoto sadarbības biroju, kas atbild par šīs regulas piemērošanu.

2. Ja tas vajadzīgs šajā regulā paredzēto pienākumu izpildei, katra dalībvalsts var norīkot citas valsts iestādes. Saskaņā ar 8. panta 3. punktu tās var norīkot arī struktūras, kam ir pamatotas intereses Kopienā izdarītu pārkāpumu izbeigšanā vai aizliegšanā.

3. Neskarot 4. punktu, kompetentajām iestādēm ir izmeklēšanas un īstenošanas pilnvaras, kas vajadzīgas šīs regulas piemērošanai, tās īsteno minētās pilnvaras saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

4. Kompetentās iestādes var īstenot 3. punktā minētās pilnvaras saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem:

a) tieši atbilstīgi to kompetencei vai tiesu iestāžu uzraudzībā; vai arī

b) iesniedzot pieteikumu tiesā, kas ir kompetenta lemt par attiecīgo jautājumu, vajadzības gadījumā arī iesniedzot apelāciju, ja pieteikuma izskatīšanas iznākumā netiek pieņemts vajadzīgais lēmums.

5. Ja kompetentās iestādes īsteno savas pilnvaras, iesniedzot tiesās pieteikumus saskaņā ar 4. punkta b) apakšpunktu, attiecīgajām tiesām ir tiesības pieņemt vajadzīgo lēmumu.

6. Šā panta 3. punktā minētās pilnvaras īsteno vienīgi tad, ja ir pamatotas aizdomas par Kopienā izdarītu pārkāpumu, un šīs pilnvaras ietver vismaz šādas tiesības:

a) tiesības piekļūt visiem atbilstīgiem dokumentiem – neatkarīgi no to formas – kas attiecas uz Kopienā izdarītu pārkāpumu;

b) tiesības prasīt, lai ikviena persona iesniedz atbilstīgu informāciju, kas attiecas uz Kopienā izdarītu pārkāpumu;

c) tiesības veikt vajadzīgās pārbaudes uz vietas;

d) tiesības rakstiski prasīt, lai attiecīgais pārdevējs vai piegādātājs izbeidz Kopienā izdarīto pārkāpumu;

e) tiesības prasīt, lai pārdevējs vai piegādātājs, kas ir vainīgs Kopienā izdarītā pārkāpumā, apņemas izbeigt Kopienā izdarīto pārkāpumu; tiesības vajadzības gadījumā publicēt šo apņemšanos;

f) tiesības prasīt, lai tiek izbeigts vai aizliegts Kopienā izdarīts pārkāpums, un vajadzības gadījumā publicēt šos attiecīgos lēmumus;

▼B

g) tiesības prasīt, lai atbildētāji, kam lēmums nav labvēlīgs un kas neizpilda šādu lēmumu, veic maksājumus valsts budžetā vai jebkuram saņēmējam, kas norādīts attiecīgās valsts tiesību aktos vai saskaņā ar tiem.

7. Dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentajām iestādēm ir atbilstīgi resursi, kas vajadzīgi šīs regulas piemērošanai. Kompetentie ierēdņi ievēro profesionālos standartus, un uz viņiem attiecas atbilstīgas iekšējās procedūras vai ētikas noteikumi, kas īpaši nodrošina fizisko personu aizsardzību saistībā ar personas datu apstrādi, procedūras pareizību un 13. pantā ietverto konfidencialitātes un dienesta noslēpuma noteikumu pareizu ievērošanu.

8. Katra kompetentā iestāde dara sabiedrībai zināmas tiesības un pienākumus, ko tai paredz saskaņā ar šo regulu, un norīko kompetentos ierēdņus.

5. pants

Saraksti

1. Katra dalībvalsts Komisijai un pārējām dalībvalstīm paziņo kompetento iestāžu, citu valsts iestāžu nosaukumus un adreses, to struktūru nosaukumus un adreses, kurām ir pamatotas intereses Kopienā izdarīto pārkāpumu izbeigšanā vai aizliegšanā, kā arī vienotā sadarbības biroja nosaukumu un adresi.

2. Vienoto sadarbības biroju un kompetento iestāžu sarakstu Komisija atjaunina un publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

II NODAĻA

SAVSTARPĒJA PALĪDZĪBA

6. pants

Informācijas apmaiņa pēc lūguma

1. Lūguma saņēmēja iestāde pēc lūguma iesniedzējas iestādes lūguma saskaņā ar 4. pantu nekavējoties sniedz visu attiecīgo informāciju, kas vajadzīga, vai nu lai konstatētu, vai ir noticis Kopienā izdarīts pārkāpums, vai arī lai konstatētu, vai pastāv pamatotas aizdomas, ka tas var notikt.

2. Lūguma saņēmēja iestāde, vajadzības gadījumā ar citu valsts iestāžu palīdzību, saskaņā ar 4. pantu veic atbilstīgu izmeklēšanu vai jebkādus citus pasākumus, kas ir vajadzīgi vai piemēroti, lai savāktu vajadzīgo informāciju.

3. Lūguma saņēmēja iestāde pēc lūguma iesniedzējas iestādes lūguma var ļaut kompetentajam lūguma iesniedzējas iestādes ierēdnim pavadīt lūguma saņēmējas iestādes ierēdņus, kas veic izmeklēšanu.

4. Šā panta īstenošanai vajadzīgos pasākumus paredz saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼B

7. pants

Informācijas apmaiņa bez lūguma

1. Ja kompetentā iestāde konstatē, ka ir noticis Kopienā izdarīts pārkāpums, vai arī tai ir pamatotas aizdomas, ka šāds pārkāpums var notikt, tā nekavējoties informē citu dalībvalstu kompetentās iestādes un Komisiju, sniedzot visu vajadzīgo informāciju.

2. Ja kompetentā iestāde veic turpmākus īstenošanas pasākumus vai saņem savstarpējas palīdzības lūgumus saistībā ar Kopienā izdarīto pārkāpumu, tā informē citu dalībvalstu kompetentās iestādes un Komisiju.

3. Šā panta īstenošanai vajadzīgos pasākumus paredz saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto procedūru.

8. pants

Lūgumi veikt īstenošanas pasākumus

1. Lūguma saņēmēja iestāde pēc lūguma iesniedzējas iestādes lūguma veic visus vajadzīgos īstenošanas pasākumus, lai panāktu, ka tiek izbeigts vai aizliegts Kopienā izdarīts pārkāpums.

2. Lai izpildītu 1. punktā paredzētos pienākumus, lūguma saņēmēja iestāde īsteno pilnvaras, kas izklāstītas 4. panta 6. punktā, un jebkādas papildu pilnvaras, kas tai piešķirtas ar attiecīgās valsts tiesību aktiem. Lūguma saņēmēja iestāde – vajadzības gadījumā ar citu valsts iestāžu palīdzību – nosaka, kādi īstenošanas pasākumi jāveic, lai samērīgi, labi un iedarbīgi panāktu, ka tiek izbeigts vai aizliegts Kopienā izdarīts pārkāpums.

3. Tāpat 1. un 2. punktā paredzētos pienākumus lūguma saņēmēja iestāde var pildīt, uzdodot struktūrai, kas saskaņā ar 4. panta 2. punkta 2. apakšpunktu norādīta kā tāda, kurai ir pamatotas intereses Kopienā izdarīta pārkāpuma izbeigšanā vai aizliegšanā, veikt visus vajadzīgos īstenošanas pasākumus, ko tā var veikt saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, lai lūguma saņēmējas iestādes vārdā izbeigtu vai aizliegtu Kopienā izdarītos pārkāpumus. Ja šai struktūrai neizdodas tūlīt izbeigt vai aizliegt attiecīgo Kopienā izdarīto pārkāpumu, lūguma saņēmējai iestādei joprojām ir jāizpilda 1. un 2. punktā noteiktie pienākumi.

4. Lūguma saņēmēja iestāde var veikt 3. punktā paredzētos pasākumus vienīgi tad, ja pēc iepriekšējas apspriešanās ar lūguma iesniedzēju iestādi par šo pasākumu veikšanu abas iestādes ir vienisprātis par to, ka:

— šā panta 3. punktā paredzēto pasākumu veikšana varētu izbeigt vai aizliegt Kopienā izdarīto pārkāpumu vismaz tikpat labi un iedarbīgi kā lūguma saņēmējas iestādes rīcība;

un

— rīkojumu došana struktūrai, kas norīkota saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, nerada stāvokli, kad šai struktūrai tiek izpausta informācija, kas ir aizsargāta saskaņā ar 13. pantu.

▼B

5. Ja lūguma iesniedzēja iestāde uzskata, ka nav ievēroti 4. punktā izklāstītie nosacījumi, tā rakstiski informē lūguma saņēmēju iestādi, izklāstot šā viedokļa pamatojumu. Ja lūguma iesniedzēja iestāde un lūguma saņēmēja iestāde nav vienisprātis, lūguma saņēmēja iestāde var nodot jautājumu Komisijai, kas saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto procedūru sniedz atzinumu.

6. Veicot 1. un 2. punktā minētos īstenošanas pasākumus, lūguma saņēmēja iestāde var apspriesties ar lūguma iesniedzēju iestādi. Lūguma saņēmēja iestāde tūlīt informē iesniedzēju iestādi, pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes un Komisiju par tās veiktajiem pasākumiem un to, kā tie iespaido Kopienā izdarīto pārkāpumu, tostarp to, vai pārkāpums ir izbeigts.

7. Šā panta īstenošanai vajadzīgos pasākumus paredz saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto procedūru.

9. pants

Tirgus uzraudzības un īstenošanas darbību koordinēšana

1. Kompetentās iestādes koordinē to veiktās tirgus uzraudzības un īstenošanas darbības. Lai to sasniegtu, tās apmainās ar visu šim nolūkam vajadzīgo informāciju.

2. Ja kompetentās iestādes konstatē, ka Kopienā izdarīts pārkāpums rada kaitējumu patērētāju interesēm vairāk nekā divās dalībvalstīs, attiecīgās kompetentās iestādes koordinē to veiktās īstenošanas darbības un savstarpējas palīdzības lūgumus ar vienotā sadarbības biroja starpniecību. Tās jo īpaši cenšas vienlaikus veikt izmeklēšanu un īstenošanas pasākumus.

3. Kompetentās iestādes iepriekš informē Komisiju par tādu koordinēšanu un var lūgt tajā piedalīties ierēdņus un citas Komisijas pilnvarotas personas.

4. Šā panta īstenošanai vajadzīgos pasākumus paredz saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto procedūru.

10. pants

Datu bāze

1. Komisija uztur elektronisku datu bāzi, kurā glabā un apstrādā informāciju, ko tā saņem saskaņā ar 7., 8. un 9. pantu. Šī datu bāze ir pieejama lasīšanai vienīgi kompetentajām iestādēm. Attiecībā uz to pienākumiem paziņot informāciju glabāšanai datu bāzē un ar to saistīto personas datu apstrādi kompetentās iestādes uzskata par kontrolieriem atbilstīgi Direktīvas 95/46/EK 2. panta d) punktam. Attiecībā uz šajā pantā paredzētajiem pienākumiem un ar to saistīto personas datu apstrādi Komisiju uzskata par kontrolieri atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 45/2001 2. panta d) punktam.

▼B

2. Ja kāda kompetenta iestāde konstatē, ka paziņojums, ko tā saskaņā ar 7. pantu iesniegusi par Kopienā izdarītu pārkāpumu, ir izrādījies nepamatots, tā atsauc šo paziņojumu, un Komisija tūlīt izdzēš attiecīgo informāciju no datu bāzes. Ja lūguma saņēmēja iestāde saskaņā ar 8. panta 6. punktu paziņo Komisijai, ka ir izbeigts Kopienā izdarītais pārkāpums, tad datus, kas tiek glabāti attiecībā uz šo Kopienā izdarīto pārkāpumu, izdzēš piecus gadus pēc šāda paziņojuma.

3. Šā panta īstenošanai vajadzīgos pasākumus paredz saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto procedūru.

III NODAĻA

NOSACĪJUMI, KAS REGLAMENTĒ SAVSTARPĒJO PALĪDZĪBU

11. pants

Vispārēji pienākumi

1. Šajā regulā paredzētos pienākumus kompetentās iestādes pilda tā, it kā tās darbotos savas valsts patērētāju vārdā un vai nu pašas pēc savas ierosmes, vai arī pēc kādas citas kompetentas savas valsts iestādes lūguma.

2. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka norīkotās kompetentās iestādes, citas valsts iestādes, to norīkotās struktūras, kurām ir pamatotas intereses Kopienā izdarītu pārkāpumu izbeigšanā vai aizliegšanā, un kompetentas tiesas ar vienotā sadarbības biroja starpniecību efektīvi koordinē šīs regulas piemērošanu.

3. Dalībvalstis veicina kompetento iestāžu sadarbību ar jebkurām citām struktūrām, kurām saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem ir pamatotas intereses Kopienā izdarīto pārkāpumu izbeigšanā vai aizliegšanā, lai nodrošinātu to, ka par potenciāliem Kopienā izdarītiem pārkāpumiem tūlīt paziņo kompetentām iestādēm.

12. pants

Procedūras savstarpējas palīdzības lūgumu iesniegšanai un informācijas apmaiņai

1. Lūguma iesniedzēja iestāde nodrošina to, ka visos savstarpējas palīdzības lūgumos ir pietiekama informācija, lai lūguma saņēmēja iestāde varētu izpildīt lūgumu, tostarp visi vajadzīgie pierādījumi, ko var iegūt vienīgi lūguma iesniedzējas iestādes kompetencē esošajā teritorijā.

2. Lūguma iesniedzēja iestāde ar lūguma iesniedzējas iestādes vienotā sadarbības biroja starpniecību nosūta lūgumus lūguma saņēmējas iestādes vienotajam sadarbības birojam. Lūguma saņēmējas iestādes vienotais sadarbības birojs tūlīt pārsūta lūgumus attiecīgajai kompetentai iestādei.

3. Palīdzības lūgumus iesniedz un visu informācijas apmaiņu veic rakstiski, izmantojot standarta veidlapu, un nosūta elektroniski, izmantojot 10. pantā paredzēto datu bāzi.

▼B

4. Par to, kādas valodas lieto lūgumos un informācijas paziņošanā, attiecīgās kompetentās iestādes vienojas pirms lūgumu iesniegšanas. Ja vienošanos nevar panākt, lūgumus sūta lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts oficiālajā valodā vai oficiālajās valodās un atbildes – lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts oficiālajā valodā vai oficiālajās valodās.

5. Informāciju, ko sniedz pēc lūguma saņemšanas, paziņo tieši lūguma iesniedzējai iestādei un vienlaikus lūguma iesniedzējas iestādes un lūguma saņēmējas iestādes vienotajiem sadarbības birojiem.

6. Šā panta īstenošanai vajadzīgos pasākumus paredz saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto procedūru.

13. pants

Informācijas izmantošana un personas datu, dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu aizsardzība

1. Paziņoto informāciju var lietot tikai tam, lai nodrošinātu patērētāju interešu aizsardzības aktu ievērošanu.

2. Kompetentas iestādes var kā pierādījumus izmantot visu paziņoto informāciju, dokumentus, secinājumus, pārskatus, apliecinātas kopijas vai izmeklēšanas materiālus tāpat kā līdzīgus dokumentus, kas iegūti savā valstī.

3. Informācija, kura jebkādā formā paziņota personām, kas strādā kompetentajās iestādēs, tiesām, citām valsts iestādēm un Komisijai, tostarp informācija, kas paziņota Komisijai un glabāta 10. pantā minētajā datu bāzē, un kuras izpaušana kaitētu:

— personas privātās dzīves un integritātes aizsardzībai, jo īpaši sakarā ar Kopienas tiesību aktiem, kas attiecas uz personas datu aizsardzību,

— fiziskās vai juridiskās personas komerciālajām interesēm, tostarp saistībā ar intelektuālo īpašumu,

— tiesvedībai un juridiskām konsultācijām

vai

— kontroles vai izmeklēšanas pasākumu mērķu sasniegšanai,

ir konfidenciāla, un uz to attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, izņemot gadījumus, kad tās izpaušana ir vajadzīga, lai izbeigtu vai aizliegtu Kopienā izdarītu pārkāpumu, un kad iestāde, kas sniedz šo informāciju, piekrīt tās izpaušanai.

▼B

4. Lai piemērotu šo regulu, dalībvalstis paredz vajadzīgos juridiskus pasākumus, lai ierobežotu tiesības un pienākumus, kas paredzēti Direktīvas 95/46/EK 10., 11. un 12. pantā, tiktāl, ciktāl tas nepieciešams minētās direktīvas 13. panta 1. punkta d) un f) apakšpunktā paredzēto interešu aizsardzībai. Komisija var ierobežot tiesības un pienākumus, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 45/2001 4. panta 1. punktā, 11. pantā, 12. panta 1. punktā, 13. līdz 17. pantā un 37. panta 1. punktā, ja šādi ierobežojumi ir nepieciešams pasākums, lai aizsargātu minētās regulas 20. panta 1. punkta a) un e) apakšpunktā paredzētās intereses.

5. Šā panta īstenošanai vajadzīgos pasākumus paredz saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto procedūru.

14. pants

Informācijas apmaiņa ar trešām valstīm

1. Ja kompetenta iestāde saņem informāciju no kādas trešās valsts iestādes, tā šo informāciju paziņo pārējo dalībvalstu attiecīgajām kompetentajām iestādēm tiktāl, ciktāl to atļauj divpusējie palīdzības nolīgumi ar šo trešo valsti, un atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi.

2. Informāciju, kas darīta zināma saskaņā ar šo regulu, kompetentā iestāde var arī nodot kādas trešās valsts iestādei saskaņā ar divpusēju palīdzības nolīgumu, kas noslēgts ar attiecīgo trešo valsti, ja ir saņemta piekrišana no tās kompetentās iestādes, kura sākotnēji sniegusi informāciju, un atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi.

15. pants

Nosacījumi

1. Dalībvalstis atsakās no jebkādām pretenzijām uz tādu izdevumu atlīdzināšanu, kuri radušies, piemērojot šo regulu. Tomēr lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstij pret saņēmējas iestādes dalībvalsti joprojām ir pienākums atlīdzināt jebkādas izmaksas un zaudējumus, kas radušies sakarā ar tādiem pasākumiem, ko tiesa atzinusi par nepamatotiem, ciktāl tas attiecas uz Kopienā izdarīta pārkāpuma būtību.

2. Lūguma saņēmēja iestāde, apspriedusies ar lūguma iesniedzēju iestādi, var atteikties izpildīt lūgumu veikt īstenošanas pasākumus atbilstīgi 8. pantam, ja:

a) lūguma saņēmējas vai lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts tiesu iestādes jau ir sākušas tiesvedību vai pieņēmušas galīgu spriedumu par tiem pašiem Kopienā izdarītajiem pārkāpumiem un pret tiem pašiem pārdevējiem vai piegādātajiem;

b) pēc atbilstīgas izmeklēšanas, ko veikusi lūguma saņēmēja iestāde, tā atzīst, ka nav noticis Kopienā izdarīts pārkāpums;

vai

▼B

c) tā uzskata, ka lūguma iesniedzēja iestāde nav sniegusi pietiekamu informāciju saskaņā ar 12. panta 1. punktu, izņemot gadījumus, kad attiecībā uz to pašu Kopienā izdarīto pārkāpumu lūguma saņēmēja iestāde jau iepriekš ir atteikusies izpildīt lūgumu saskaņā ar šā panta 3. punkta c) apakšpunktu.

3. Lūguma saņēmēja iestāde var atteikties izpildīt lūgumu sniegt informāciju, kā paredzēts 6. pantā, ja:

a) apspriedusies ar lūguma iesniedzēju iestādi, tā atzīst, ka lūgtā informācija lūguma iesniedzējai iestādei nav vajadzīga, lai konstatētu, vai ir noticis Kopienā izdarīts pārkāpums, vai arī lai konstatētu, vai pastāv pamatotas aizdomas, ka tas var notikt;

b) lūguma iesniedzēja iestāde nepiekrīt tam, ka uz šo informāciju attiecas 13. panta 3. punktā izklāstītie noteikumi par konfidencialitāti un dienesta noslēpumu;

vai

c) lūguma saņēmējas vai lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts tiesu iestādes jau ir sākušas kriminālizmeklēšanu vai tiesvedību vai pieņēmušas galīgo spriedumu par tiem pašiem Kopienā izdarītajiem pārkāpumiem un pret tiem pašiem pārdevējiem vai piegādātajiem.

4. Lūguma saņēmēja iestāde var nolemt, ka tā neievēros 7. pantā paredzētos pienākumus, ja lūguma saņēmējas vai lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts tiesu iestādes jau ir sākušas kriminālizmeklēšanu vai tiesvedību vai pieņēmušas galīgu spriedumu par tiem pašiem Kopienā izdarītajiem pārkāpumiem un pret tiem pašiem pārdevējiem vai piegādātajiem.

5. Lūguma saņēmēja iestāde informē lūguma iesniedzēju iestādi un Komisiju par to, kādu iemeslu dēļ tā atsakās izpildīt palīdzības lūgumu. Lūguma iesniedzēja iestāde var nodot jautājumu Komisijai, kas sniedz atzinumu saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto procedūru.

6. Šā panta īstenošanai vajadzīgos pasākumus paredz saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto procedūru.

IV NODAĻA

KOPIENAS DARBĪBAS

16. pants

Īstenošanas koordinēšana

1. Tiktāl, ciktāl tas vajadzīgs šīs regulas mērķu sasniegšanai, dalībvalstis informē cita citu un Komisiju par darbībām, kas visā Kopienā izraisa ieinteresētību un ko veic tādās jomās kā:

a) savas valsts patērētāju aizsardzības īstenošanas ierēdņu mācības, tostarp valodu kursi un mācību semināru organizēšana;

b) patērētāju sūdzību apkopošana un klasifikācija;

c) kompetento ierēdņu tīklu izvēršana konkrētās nozarēs;

d) informācijas un saziņas līdzekļu izstrāde;

▼B

e) īstenošanas ierēdņiem paredzētu standartu, metodoloģiju un pamatnostādņu izstrāde;

f) ierēdņu savstarpēja apmaiņa.

Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju var kopīgi veikt darbības a) līdz f) apakšpunktā minētajās jomās. Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju izstrādā kopīgu sistēmu patērētāju sūdzību klasifikācijai.

2. Kompetentās iestādes var veikt kompetento ierēdņu savstarpēju apmaiņu, lai uzlabotu sadarbību. Kompetentās iestādes veic vajadzīgos pasākumus, lai kompetentie apmaiņas ierēdņi efektīvi iekļautos kompetentās iestādes darbā. Tālab šādus ierēdņus pilnvaro veikt pienākumus, ko tiem uztic uzņēmēja kompetentā iestāde saskaņā ar tās tiesību aktiem.

3. Apmaiņas laikā kompetento ierēdņu civiltiesiskā un krimināltiesiskā atbildība ir tāda pati kā uzņēmējas kompetentās iestādes ierēdņiem. Kompetentie apmaiņas ierēdņi ievēro uzņēmējas kompetentās iestādes profesionālos standartus, un uz viņiem attiecas minētās iestādes atbilstīgie iekšējie ētikas noteikumi, kas īpaši nodrošina fizisko personu aizsardzību saistībā ar personas datu apstrādi, procedūras pareizību un 13. pantā ietverto konfidencialitātes un dienesta noslēpuma noteikumu pareizu ievērošanu.

4. Šā panta īstenošanai vajadzīgos Kopienas pasākumus, tostarp pasākumus kopīgo darbību veikšanai, paredz saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto procedūru.

17. pants

Pārvaldes iestāžu sadarbība

1. Tiktāl, ciktāl tas vajadzīgs šīs regulas mērķu sasniegšanai, dalībvalstis informē cita citu un Komisiju par darbībām, kas visā Kopienā izraisa ieinteresētību un ko veic tādās jomās kā:

a) patērētāju informēšana un konsultēšana;

b) atbalsts patērētāju pārstāvju darbībām;

c) atbalsts to struktūru darbībām, kuras atbild par patērētāju strīdu ārpustiesas izšķiršanu;

d) atbalsts patērētāju piekļuvei tiesu sistēmai;

e) statistikas, pētījumu rezultātu vai citas informācijas apkopošana attiecībā uz patērētāju uzvedību, attieksmi un reakciju.

Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju var kopīgi veikt darbības a) līdz e) apakšpunktā minētajās jomās. Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju izstrādā kopīgu sistēmu e) apakšpunktā minēto darbību veikšanai.

2. Šā panta īstenošanai vajadzīgos Kopienas pasākumus, tostarp pasākumus kopīgo darbību veikšanai, paredz saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼B

18. pants

Starptautiski nolīgumi

Jomās, uz ko attiecas šī regula, Kopiena sadarbojas ar trešām valstīm un kompetentām starptautiskām organizācijām, lai stiprinātu patērētāju ekonomisko interešu aizsardzību. Pasākumus sadarbībai, tostarp savstarpējas palīdzības pasākumus, var paredzēt Kopienas un attiecīgo trešo valstu nolīgumos.

V NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

19. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

20. pants

Komitejas uzdevumi

1. Komiteja var izskatīt visus jautājumus par šīs regulas piemērošanu, kurus vai nu pēc savas ierosmes, vai pēc kādas dalībvalsts pārstāvja lūguma ierosina Komitejas priekšsēdētājs.

2. Tā jo īpaši izskata un izvērtē to, kā darbojas šajā regulā paredzētie sadarbības pasākumi.

21. pants

Ziņojumi

1. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus visus savu tiesību noteikumus, ko tā pieņem, vai nolīgumus, ko tā noslēdz un kas neattiecas uz individuāliem gadījumiem, attiecībā uz šajā regulā ietvertiem jautājumiem.

2. Reizi divos gados no šīs regulas stāšanās spēkā dalībvalstis Komisijai ziņo par šīs regulas piemērošanu. Komisija šos ziņojumus dara publiski pieejamus.

3. Ziņojumos ietver:

a) jebkādu jaunu informāciju par kompetento iestāžu organizatorisko struktūru, pilnvarām, resursiem vai pienākumiem;

b) jebkādu informāciju, kas attiecas uz Kopienā izdarīti pārkāpumu tendencēm, līdzekļiem vai metodēm, jo īpaši tādām, kas ir atklājušas trūkumus vai nepilnības šajā regulā vai patērētāju interešu aizsardzības aktos;

▼B

c) jebkādu informāciju par īstenošanas paņēmieniem, kas atzīti par efektīviem;

d) statistikas kopsavilkumu par kompetento iestāžu darbībām, piemēram, par saskaņā ar šo regulu veiktām darbībām, saņemtām sūdzībām, īstenošanas darbībām un spriedumiem;

e) kopsavilkumus par nozīmīgiem attiecīgo valstu interpretējošiem nolēmumiem par patērētāju interešu aizsardzības aktiem;

f) visu citu informāciju, kas attiecas uz šīs regulas piemērošanu.

4. Pamatojoties uz dalībvalstu ziņojumiem, Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas piemērošanu.

▼M6

21.a pants

Pārskatīšana

Līdz 2014. gada 31. decembrim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā novērtē šīs regulas efektivitāti un darbības mehānismus un rūpīgi izvērtē iespēju pielikumā iekļaut papildu tiesību aktus, kuri aizsargā patērētāju intereses. Šo ziņojumu izstrādā, pamatojoties uz ārējo novērtējumu un plašām apspriedēm ar visām ieinteresētajām personām, un vajadzības gadījumā tam pievieno tiesību akta priekšlikumu.

▼B

22. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

To piemēro no 2005. gada 29. decembris

Regulas II un III nodaļā izklāstītos noteikumus par savstarpēju palīdzību piemēro no 2006. gada 29. decembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼B

PIELIKUMS

Direktīvas un regulas, uz kurām attiecas 3. panta a) apakšpunkts [1]

▼M6

1. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/114/EK (2006. gada 12. decembris) par maldinošu un salīdzinošu reklāmu (OV L 376, 27.12.2006., 21. lpp.): 1. pants, 2. panta c) punkts un 4. līdz 8. pants.

▼B

2. Padomes Direktīva 85/577/EEK (1985. gada 20. decembris) par patērētāja aizsardzību attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām (OV L 372, 31.12.1985., 31. lpp.).

▼M6

3. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 22.5.2008., 66. lpp.).

4. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/13/ES (2010. gada 10. marts) par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) (OV L 95, 15.4.2010., 1. lpp.): 9., 10., 11. pants un 19. līdz 26. pants.

▼B

5. Padomes Direktīva 90/314/EEK (1990. gada 13. jūnijs) par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām (OV L 158, 23.6.1990., 59. lpp.).

▼M6

6. Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 21.4.1993., 29. lpp.).

7. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/122/EK (2009. gada 14. janvāris) par patērētāju aizsardzību attiecībā uz dažiem aspektiem, kas saistīti ar daļlaika lietojuma tiesībām, ilgtermiņa brīvdienu produktiem, tālākpārdošanas un apmaiņas līgumiem (OV L 33, 3.2.2009., 10. lpp.).

▼B

8. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 97/7/EK (1997. gada 20. maijs) par patērētāju aizsardzību saistībā ar distances līgumiem (OV L 144, 4.6.1997., 19. lpp.). Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2002/65/EK (OV L 271, 9.10.2002., 16. lpp.).

▼M6

———————

▼B

10. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/6/EK (1998. gada 16. februāris) par patērētāju aizsardzību, norādot patērētājiem piedāvāto produktu cenas (OV L 80, 18.3.1998., 27. lpp.).

11. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/44/EK (1999. gada 25. maijs) par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām (OV L 171, 7.7.1999., 12. lpp.).

12. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (“Direktīva par elektronisko tirdzniecību”) (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).

[1] ►M6 Šā saraksta 6., 8. un 13. direktīva ietver īpašus noteikumus. ◄

▼B

13. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm: 86. līdz 100. pants (OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/27/EK (OV L 136, 30.4.2004., 34. lpp.).

14. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/65/EK (2002. gada 23. septembris) par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu.

15. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), kas ievieš kopējus likumus par kompensācijām un palīdzību lidmašīnu pasažieriem gadījumos, ja noliegts kāpt lidmašīnā un ja lidojumus atceļ vai tie ilgi kavējas (OV L 46, 17.2.2004., 1. lpp.).

▼M1

16. Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem (OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.).

▼M3

17. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju): 13. pants (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

▼M4

18. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1177/2010 par pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem ([1]).

▼M5

19. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 181/2011 (2011. gada 16. februāris) par autobusu pasažieru tiesībām ([2]).

([1]) OV L 334, 17.12.2010., 1. lpp.
([2]) OV L 55, 28.2.2011., 1. lpp.